

www.ketab.ir

دین‌شناسی

سرشناسه: جوادی آملی، عبدالله، ۱۳۱۲-

عنوان و پدیدآور: دین شناسی / مولف: آیت الله جوادی آملی

ویرایش: حجت الاسلام سعید بندعلی.

مشخصات نشر: قم: مرکز نشر اسراء، ۱۳۸۰.

مشخصات ظاهری: ۳۰۴ ص.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۹۸۴-۶۶۱

یادداشت: فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا

یادداشت: کتابنامه: ص. ۳۰۴، همچنین به صورت زیرنویس.

موضوع: دین - فلسفه

شناسه افزوده: مصطفی پور، محمد رضا

ردی بندی کنگره: ۱۳۸۰/ ۵۱/ ج ۹۵/ ۱

ردی بندی دیوبی: ۲۱۰ / ۱

شماره کتابخانه ملی: ۱۷۴۴۸ - ۸۱

بخش پژوهشی فلسفه، عرفان و کلام اسلامی

- کتاب: دین شناسی
- مؤلف: آیت الله جوادی آملی (دام ظله العالی)
- تحقیق و تنظیم: حجت الاسلام محمد رضا مصطفی پور
- ویرایش: حجت الاسلام سعید بندعلی
- ناشر: مرکز نشر اسراء
- حروفنگاری و صفحه آرایی: مرکز نشر اسراء
- چاپخانه: مرکز چاپ اسراء
- نوبت چاپ: یازدهم
- سال نشر: ۱۴۰۳ هـ. ش
- شابک: ۹۷۸-۶۶۱-۵۹۸۴-۳۰۴
- تیراز: ۵۰۰ نسخه
- قیمت: ۷۵,۰۰۰ تومان

صفحه حقوق طبع محفوظ است ۵۶

آدرس: قم، بلوار ۷۵ متری عمار یاسر، بیش خیابان قدوسی، بنیاد بین المللی علوم و حیانی اسراء

تلفن: ۳۷۷۶۵۳۵۷ - ۳۷۷۶۵۳۵۶

سامانه پیام کوتاه: ۳۰۰۰ ۱۱۸۲

پست الکترونیک: nashresra@gmail.com

<http://nashresra.ir>

112055

فهرست اجمالی موضوعات

۱۳	سخن ناشر
۱۷	پیش گفتار
۲۳	فصل یکم. تعریف دین
۲۸	دین حق و دین باطل
۲۹	تبیین دین حق به علل چهارگانه
۳۲	تبیین دین باطل به علل چهارگانه
۳۴	واحد بودن دین حق و تعدد دین باطل
۳۵	فصل دوم. منشا دین
۳۷	الف. معنای یکم منشا دین (پیدائی دین)
۴۰	ضرورت الهی بودن دین
۴۰	راههای اثبات ضرورت نبوت
۴۰	راه یکم. روش امام صادق <small>ع</small>
۴۲	راه دوم. روش متكلمان
۴۳	راه سوم. روش حکما

۴۴	راه چهارم. روش عرفا
۴۶	راه پنجم: نیاز انسان به تهذیب اخلاق
۴۷	ب. معنای دوم منشأ دین (علت دین داری)
۴۸	علت اصلی گرایش به دین
۵۰	علل فرعی گرایش به دین
۵۱	۱- شناساندن خدا و دین با روش مطلوب
۵۱	۲- عمل کرد متولیان دین
۵۲	۳- رحمت و رأفت مسؤولان
۵۳	۴- اقتصاد
۵۳	۵- قیام رهبران الهی در شرایط ظلمانی
۵۴	علل گریز از دین
۵۴	۱. عدم شناخت جهان، انسان و دین
۵۵	۲. تفسیر ناروا از دین
۵۷	ج. معنای سوم منشأ دین (ضرورت گرایش به دین)

فصل سوم. گوهر و صدف دین

۶۱	تفسیر یکم از گوهر و صدف دین
۶۴	تفسیر دوم از گوهر و صدف دین
۶۶	تفسیر سوم از گوهر و صدف دین
۶۷	تفسیر چهارم از گوهر و صدف دین
۷۰	تفسیری صحیح از لُب و قشر
۷۳	وحدت گوهر همه ادیان

فصل چهارم. زبان دین

۷۵	ویژگی‌های عمومی زبان دین
----	--------------------------

۷۸	زبان قرآن
۸۰	آیات همگانی بودن فهم قرآن
۸۳	نکاتی درباره فهم قرآن
۸۶	شیوه‌های تبیین معارف در قرآن
۸۷	نمونه‌ای از بهره‌گیری قرآن از برهان و تمثیل
۹۰	گزاره‌های دینی
۹۱	انواع گزاره‌های قرآنی
۹۱	الف. گزاره‌های اخباری
۹۳	ب. گزاره‌های انسانی
۹۴	ج. گزاره‌های تمثیلی
۹۵	کاربردهای مثل در قرآن کریم
۹۷	زبان علم و زبان دین
۱۰۰	فرق قرآن با دیگر کتاب‌های علمی
۱۰۱	روش‌های قرآن کریم
۱۱۰	معناداری و اثبات‌پذیری گزاره‌های دینی
۱۱۳	زبان دین و گزاره‌های اعتقادی
۱۱۹	فصل پنجم. عقل و دین
۱۲۱	جاگاه عقل از نظر متفکران غربی
۱۲۴	نقش عقل در نظام اعتقادی از نظر متفکران غربی
۱۲۵	عقل و دین در تفکر اسلامی
۱۲۶	تعبری عقل و نقل به جای عقل و دین
۱۲۶	نکاتی درباره رابطه عقل و نقل
۱۲۷	شناخت عقل

فصل پنجم. عقل و دین

۱۲۱	جاگاه عقل از نظر متفکران غربی
۱۲۴	نقش عقل در نظام اعتقادی از نظر متفکران غربی
۱۲۵	عقل و دین در تفکر اسلامی
۱۲۶	تعبری عقل و نقل به جای عقل و دین
۱۲۶	نکاتی درباره رابطه عقل و نقل
۱۲۷	شناخت عقل

۱۳۱	جایگاه عقل
۱۳۲	عقل نظری و عقل عملی در حکمت و فلسفه
۱۳۴	مواد و زیربنای حکمت نظری و حکمت عملی
۱۳۶	حجیت ادراک عقل در حکمت عملی
۱۳۶	فرق برهان عقلی با قیاس فقهی
۱۳۹	فرق عقل با بنای عقلا
۱۴۰	عقل در علم کلام
۱۴۱	مراحل بحث از حسن و قبح
۱۴۱	اشاعره و بحث حسن و قبح عقلی
۱۴۳	پیامدهای انکار حسن و قبح عقلی
۱۴۴	سخنی دیگر درباره حسن و قبح
۱۴۶	عقل انسان کامل، رابط تکوین و تشریع
۱۴۸	مراد از ذاتی در حسن و قبح ذاتی
۱۴۹	رد استدلال منکران حسن و قبح عقلی
۱۵۰	دلایل قائلان به حسن و قبح عقلی
۱۵۱	راهیابی عقل در عرصه اجتهاد
۱۵۴	بررسی دلیل عقلی در علم اصول
۱۵۶	عقل دینی و فلسفی
۱۵۶	کاربرد عقل در متون نقلی دین
۱۶۰	استدلال‌های آنیا و اولیا الهی
۱۶۱	استدلال عقلی حضرت ابراهیم خلیل <small>علیه السلام</small> در قرآن
۱۶۳	استدلال عقلی در روایات
۱۶۴	توهم ممنوعیت مطلق سؤال در قرآن

۱۶۵	رد ممنوعیت مطلق سؤال
۱۶۸	سؤال از پیامبر درباره خدا
۱۶۹	فراخوانی قرآن به عقل و استدلال
۱۷۰	شبهه تعارض عقل و دین
۱۷۱	پاسخ یکم. عدم راهیابی عقل به جزئیات دین
۱۷۳	پاسخ دوم. فرق گذاشتن میان وهم و عقل
۱۷۴	عدم کفايت عقل
۱۷۴	دفاع عقلانی از دین
۱۷۶	دفاع عقلی از همه معارف متون دینی
۱۷۸	تأکید قرآن بر ایمان و عمل صالح
۱۷۹	عقلانی بودن ایمان
۱۸۳	فصل ششم. پلورالیزم دینی
۱۸۶	تکثیرگرایی برون دینی و درون دینی
۱۸۷	جایگاه بحث در علم کلام
۱۸۹	عدم امکان تنوع ادیان
۱۹۰	علت تعدد شریعت و منهاج
۱۹۱	وحدت کثیر و کثرت واحد
۱۹۲	اقسام کثرت
۱۹۰	امکان زندگی مسالمت آمیز با پیروان ادیان دیگر
۱۹۶	معیار زندگی مسالمت آمیز
۱۹۸	دعوت اسلام برای زندگی مسالمت آمیز
۲۰۰	نفی تسامح و تساهل در دین

۲۰۳	تسامح در ادله سنن
۲۰۴	استقبال از اظهار نظر دیگران
۲۰۵	کثرت تشکیکی یا نسبیت ادیان
۲۰۷	مبانی پلورالیزم
۲۰۷	۱. نسبیت در فهم و رابطه آن با تکثر
۲۰۷	۲. تأثیرپذیری واقعیت از درک انسان
۲۰۸	نقد نسبیت در فهم
۲۰۹	نقد تأثیرپذیری واقعیت از درک انسان
۲۱۱	پلورالیزم، زاینده شکاکیت و سوفسطایی گری
۲۱۲	معرفت انسان کامل به جهان هستی
۲۱۳	رابطه روش‌های دین‌شناسی و پلورالیزم
۲۱۵	برهان عقلی، راه صحیح دین‌شناسی
۲۱۵	عدم اثبات دین حق به کمک تجربه
۲۱۸	چگونگی دست‌یابی به حق
۲۲۰	اسناد پلورالیزم به مولوی
۲۲۲	پلورالیزم دینی از نگاه قرآن
۲۲۲	سوره کافرون و پلورالیزم
۲۲۳	نفی پلورالیزم در سوره بقره
۲۲۶	سه برداشت تفسیری
۲۲۷	حقانیت ادیان و شریعت‌های گذشته
۲۲۹	پلورالیزم درون دینی
۲۳۲	علت تحمل پذیری کثرت در مذاهب یا علوم
۲۳۳	لزوم رعایت احتیاط

۲۳۵	عرفان و پلورالیزم
۲۳۵	فقه عبوس و عرفان زیبا
۲۳۸	بی‌آمدهای پلورالیزم
۲۳۸	وحی و تجربه دینی و رابطه آن با پلورالیزم
۲۳۹	۱. اقسام یقین
۲۴۰	۲. اقسام علم
۲۴۱	۳. حقیقت وحی
۲۴۲	۴. مصنونیت وحی از خطاب
۲۴۴	۵. تفاسیر گوناگون تجربه دینی
۲۴۴	۶. تجربه دینی متدينان
۲۴۷	فرق وحی و تجربه عرفانی
۲۴۹	فرق عرفان و اخلاق
۲۵۰	تفکیک شریعت و فقه برای حل پلورالیسم

* * *

سخن ناشر

مقوله مهم و اساسی دین، سابقه‌ای به امتداد تاریخ بشر و لاحقه‌ای به استمرار پایان جهان دارد. طول و عرض زمان را همراهی کرده، به گونه‌ای که هیچ دورانی و هیچ مکانی نبوده که حقیقت دین حضور و ظهر نداشته باشد. دین با انسان متولد شده و تا همه جای انسان می‌ماند و دمی او را رها نکرده و انزوا و خلوتی جز جان و نفس انسانی ندارد.

او همانند پدیده‌های طبیعی گاهی در اوج اعلو، و گاهی در حضيض و دنو است. با قیام انبیا و اولیا قایم و ایستا، و با غروب و افول آنان آفل و زایل می‌شود. در روزگاری که حق مداران و خدای پرستان فایق و فاتحند، دین رقص کنان و هلله زنان در ذهن‌ها و زبان‌ها، در عقل‌ها و قلب‌ها و در بیان‌ها و بنان‌ها در حرکت و حضور است و هر زمان که طاغوتیان و شیطان‌مداران جولان می‌دهند و توهم فتح و ظفر دارند، دین زانوی غم در بغل گرفته، به کناری پناه می‌گیرد و تازیانه‌های جهل و گمراهی، بدن لطیف و ظریفش را نوازش می‌کند.

در روزگار مانیز دین از این سنت مستمر، جدا و مستثنای نیست؛ تا پیش از تحول و انقلاب شگرف اسلامی، به دلیل حضور طاغوتیان و منکران و جاحدان، دین می‌رفت که از صحنه بشری به کلی خارج شده و بساط آن برچبده شود، ولی با قیام و اقدام شجاعانه و قدرتمندانه حق مداران، دوباره به صحنه اجتماع بازگشت و با لباسی نو و تازه، و با طراوتی خاص و ویژه در عرصه‌های گوناگون

حضور یافت. آمد تا با طراوت و لطافت ذاتی اش جامعه را با همه شووناتش و نفس انسانی را با همه ظهوراتش روشن و منور کند و با طهارت و پاکی اش شست و شوده‌نده همه تیرگی‌ها و کدورت‌ها باشد.

اما دو جریان مهم، همواره مانع این حرکت بوده و هست و تا این دو زدوده نشود، حضور دین با قوّت و صلابت نیست، و چه بسا موجب پسرفت دین و حرکت فردی و اجتماعی باشد.

مانع اول، درونی است؛ دین حقیقتی مجرد و روحانی است (نه مادی و جرمانی)، لذا تا دیده مجرد بین حاصل نشود و با سلاح تحرّد و عقل و قلب سليم به او نگریسته نشود، حجاب طبیعت و غبار مادیت فرصت شهود محض و نگاه خالص به آن را نمی‌دهد تله هجرت از رجز طبیعت و مهاجرت از رجس مادیت است که امکان حضور در خدمت دین را می‌دهد تا آن‌گونه که هست شناخته شود. آنان که می‌خواهند از روزنّه حس و تجربه با از پنجره محدود طبیعت، به حقیقت ماورای طبیعت دین دست یابند، مقدورشان نیست، لذا همیشه آن را در هاله‌ای از ابهام و تیرگی دیده، بر همین مبنای قضاوت می‌کنند؛ گاهی به ناتمامی و نارسایی دین فتوای میدهند و سعی در برکناری این حقیقت ناقص و غیرضروری دارند و گاهی به قدسی بودن و استحاله نزول آن حکم کرده و او را محترم و با حرمت‌تر از آن می‌دانند که به عالم طبیعت تنزل کند.

در روزگار ما این جریان فکری و این منظر تنگ و تاریک بر شرق و غرب طبیعت سایه افکنده و فضای غالب فکری و ذهنی جوامع، خصوصاً اجتماعات غربی را به خود مشغول داشته است؛ گرچه سایه‌های آن، ذهن عده‌ای از روش فکران جامعه مارانیز آلوده و تیره کرده است.

مانع دوم، بیرونی است؛ آنان که به قدرت و توانمندی دین پی برده و متوجه

شدند که دین ماهیتی قدرتمند و با صلابت دارد - یعنی هم در متن دین، همه فتنه‌گری‌ها تعریف شده و هم بر مبارزه با فتنه‌گران به صورت صریح و قطعی تأکید شده است - و از طرفی خود نیز به دنبال تأمین آرزوها و خواسته‌های کاذب نفسانی در پی استعمار جهان و استثمار عالمیان هستند، به اتکای قدرت نظامی، سیاسی، صنعتی و الکترونیکی خود، اراده اجحاف و سلطه بر جوامع را دارند و می‌خواهند دین را به هر شکل ممکن از عرصه بشری به کناری زده و انسان را هم از درون و هم از بیرون از سلاح دین سلح کنند: «لا یزالون یقاتلونکم حتی یردوكم عن دینکم إن استطاعوا»^۱ تا بتوانند با خلع سلاح بشر بر او بتازند و از مغز تا معدن او را در تحت سیطره خویش درآورند.

این جاست که این دو گروه خواسته یا ناخواسته هدف مشترک پیدا کرده و هر دو، تا برآندازی ساختار دین و برگشتن ریشه‌های دین، دست در دست یکدیگر به پیش می‌روند.

از این جایگاه، رسالت دین مداران و آنان که دین را به مذایه آب حیات دانسته و با او زنده و بدون او مرده‌اند، خطیرتر و ضروری‌تر می‌شود؛ با دستی باید مانع اول را کنار زد تا درون روشن دین، قربانی ظاهر ساخته شده اذهان و افکار غیرحرفه‌ای و نامحرمانه نشود، و با دستی دیگر، مانع دوم را برکنند و با او به مقابله برخاست. این جاست که سلاح اجتهاد و جهاد - به صورت مشترک - به سمت دشمن نشانه می‌رود و مداد علماء با دماء شهداء سیلی بنیان کن برای رفع هرگونه فتنه علمی و آشوب عملی است.

کتاب حاضر که از افکار و آثار «حضرت استاد آیة الله جوادی آملی» است، در جهت تبیین و تحلیل و روشن کردن چراغ دین و سراج هدایت اسلام است.

بديهی است که شباهات و پرسش‌های روز نسبت به مقوله دين بسيار متفاوت از گذشته است؛ خصوصاً اين که همه تجربياتی که غرب از زمان رنسانس و تجددگرایی تاکنون در مبارزة با دين پیدا کرده، امروز در غالب شباهات دينی بومی شده و در افکار عمومی، خصوصاً جوانان ارزشمند و با طهارت جامعه ما راه پیدا کرده است. لذا، از اين منظر، اين كتاب با توجه به وضعیت فكري و فرهنگی روز، در فصولی هماهنگ و مترتب، عرضه می شود.

در فصل اول، تعریفی از دین ارایه شده و تمایز بین دین حق و دین باطل و وحدت دین حق و تعدد دین باطل بیان می شود. در فصل دوم به منشا و مبدأ دین پرداخته شده که دین مبدئی الهی و ربوبی دارد و راههای اثبات و ضرورت دین نیز از عقل و عقل یادآوری می شود. در فصل سوم، پیرامون گوهر و صدف دین گفت و گو و روشن تر شده است که گوهر همه اديان حقيقی، واحد است. در فصل چهارم، ویژگی بارز زبان دین توضیح داده شده که دین با چه زبانی سخن می گوید و مخاطبان خود را چگونه هدایت می کند. در فصل پنجم، پیرامون مسأله عمده عقل و دین، و تعامل اين دو، و نیز تفکرات و توهّماتی که راجع به جدایی یا بیگانه بودن اين دو نسبت به هم دیگر است گفت و گو می کند و در فصل ششم - که آخرین فصل كتاب است - کثرت گرایی دينی و نظراتی که پیرامون اين توهّم وجود دارد، ارزیابی می شود.

اين مجموعه نفيس بatalash جدی و مستمر استاد محترم، جناب «حجۃ الاسلام آقای مصطفی بور» که در اين رشته نیز آگاهی و شناخت کافی دارند، تهیه شده و نشر اسراء بر خود لازم می داند که از اين برادر محقق و گران مایه تقدير کند. همچنین از جناب «حجۃ الاسلام، آقای سعید بن دعلى»، به جهت ویرایش اين اثر تشکر می شود.

پیش‌گفتار

دین، همزاد انسان است و بشر از آغاز آفرینش خود، نیاز به دین را همواره در خویشتن می‌یافتد و با عطش فطری در پی آن می‌رfort تا با رسیدن به زلال آن، این عطش را برطرف، و خود را سیراب کند. از این‌رو، جامعه‌شناسان و مردم‌شناسان با این‌که در قرون گذشته از انسان به موجود «مستوى القامة» و ابزار ساز و سیاست‌ورز تعییر می‌کردند، اما امروزه از او به عنوان موجود دین و رذاخخن می‌گویند؛ زیرا محققان با پژوهش‌های تاریخی خویش، هیچ قومی از اقوام بشری را یافته‌اند که صاحب نوعی دین نبوده باشند؛ چنان‌که جدیدترین پژوهش‌های جامعه‌شناسی، بیش از نو و پنج درصد انسان‌ها را معتقد به خداوند، و متدين به دینی از ادیان می‌داند و این واقعیت، مُبْطل این نظریه است که با پیش‌رفت اجتماعی و افزایش رفاه مادی، دین و اندیشه دینی انحطاط می‌یابد. سرّش این است که انسان، دارای سرشت و فطرت دینی است و هویت بافت وجودی او در متن خلقت با دین عجین شده است.

از آن‌جا که دین خواهی در متن خلقت انسان نهاده شده است، «پیتر برگر» از جامعه‌شناسان برجهسته جهانی در مقاله‌ای با نام موج سکولار زدایی از جهان می‌نویسد:

«باید اذعان داشت که نمی‌توان گفت: ما در جهانی سکولار زندگی می‌کیم. جز چند مورد استثنای، جهانی که ما در آن زندگی می‌کنیم - همانند

گذشته – آنده‌ای از احساسات دینی است و در برخی مناطق، این احساسات بسی بیش‌تر از گذشته است».^۱

وی در بخش دیگر، پیش‌بینی افول دین را در دهه ششم قرن بیستم غلط دانسته، می‌نویسد:

«با آن که اصطلاح «نظریه سکولاریزاسیون» می‌تواند در برگیرنده‌آرا، افکار و مطالبی باشد که در خلال دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ منتشر شده‌اند، ولی می‌توان ریشه اصلی این نظر را عمدتاً در عصر روشن‌گری جست‌وجو کرد. ایده ساده‌ای است که نوگرانی لزوماً به افول دین، هم در جامعه و هم در نظر افراد منجر خواهد شد، ولی همین ایده بسیار ساده، غلط از آب درآمده است».^۲

همچنین او در قسمت دیگری از این مقاله از خیزش اسلامی باد کرده، می‌گوید:

«این خیزش، در واقع، احیای ملّت و مؤکّد تعهّدات دینی است که پنهانهٔ جغرافیایی گستردگی را در بر گرفته است؛ هر جا حرکت اسلامی ریشه دوانده است، نه تنها سبب احیا و تجدید عقاید اسلامی گردیده، بلکه از سلک زندگی اسلامی نیز که در بسیاری موارد با تفکرات جدید سازگاری ندارد، حمایت می‌کند ... این حرکت در جوامع رو به رشد مسلمان در اروپا، و به میزان کمتری در آمریکای شمالی نمود بیش‌تری داشته است. تجدید حیات اسلامی، چنان‌که برخی روشن‌فکران پیش‌رو اعتقاد دارند، محدود به بخش‌های عقب افتاده اجتماع که کمتر با پدیده نوگرانی آشنا شده‌اند نیست؛ برعکس، این حرکت در شهرهایی گسترش یافته که پدیده

۱. افول سکولاریزم، ص ۱۸.

۲. همان.

نوگرایی به میزان قابل توجهی در آن حا رسوخ کرده است».^۱

این جامعه‌شناس، پس از طرح مسأله تجدید حیات دین در عرصه جهانی، به پاسخ سؤال از خاستگاه خیزش دینی در عرصه جهانی می‌پردازد و در آغاز، دو پاسخ زیر را مطرح می‌کند:

۱. به لحاظ این که نوگرایی سعی دارد در قطعیاتی که مردم در طول تاریخ با آن زیسته و خوگرفته‌اند، شبهه و شک ایجاد کند و ایجاد شک و شبهه در قطعیات مردم برای آنان ناراحت کننده و غیر قابل تحمل است، حرکت‌های دینی که ادعای ارایه قطعیات به مردم را دارد، بین آن‌ها مقبولیت عام پیدا می‌کند.

۲. حرکت‌های دینی، مقاومتی در برابر نخبگان فرهنگی سکولار است و چون جایگاه دیدگاه‌های سکولاری محض در میان نخبگان فرهنگی جامعه است، بسیاری از مردم، این دیدگاه‌ها را مردود می‌شمارند و از این‌رهگذر، حرکت‌های دینی در بین مردم مقبولیت می‌یابد.

اما این جامعه‌شناس، گویا پاسخ‌های یاد شده را دلیل مقبولیت حرکت‌های دینی در بین مردم ندانسته، بلکه سرّ مقبولیت دین و حرکت‌های دینی را در گرایش همیشگی انسان به دین و بدیهی بودن آن یافته است. لذا می‌نویسد:

«از یک جهت با امری بدیهی رو به رو هستیم؛ احساسات پر شور دینی همیشه وجود داشته است. آنچه نیاز به توضیح و اثبات دارد، فقدان و خلاً دین است، نه حضور آن».^۲

بنابراین، دین، خواست و نیاز طبیعی انسان است. دین، گرچه ممکن است به شکل موقّت از صحنه زندگی انسان حذف شود، اما سرانجام به آن باز می‌گردد و

۱. افول سکولاریزم، ص ۲۳.

۲. همان، ص ۲۷.

لزوماً انسان زندگی خود را با آن همگام و هماهنگ می‌کند.

انسان در فطرت و نهاد خود به دین گرایش دارد؛ اما برای این که دین حق را در بُعد اندیشه علمی و انگیزه عملی بیابد، باید اقدام به پژوهش و تحقیق کند و محققانه آن را بپذیرد و متحقّقانه به آن معتقد، و به برنامه‌های عملی آن پای بند شود.

دین‌شناسی، گرچه در تاریخ بشر، پیشینه‌ای برابر با خود دین دارد- زیرا انسان تا چیزی را نشناسد آن را نپذیرفته، از آن تبعیت نمی‌کند- اما بررسی ضوابطه مند دین و شناخت آن با تکیه بر اصول و مبانی تحقیق، در جهان جدید و عصر کنونی، اهمیت فوق العاده دارد و برای همگان ضروری است. از این‌رو، دین پژوهی در جامعه فکری و دینی این زمان، مورد توجه رشته‌های مختلف و متنوع علمی قرار گرفته است و هر گروهی از شرکت‌های علمی، به تحقیق و پژوهش ابعاد مختلف دین می‌پردازد؛ چنان‌که از دیرباز تاکنون، مسلمانان با صبغه‌های فلسفی، کلامی و عرفانی و با مراجعه به متون دینی به شناخت دین مشغولند.

در جهان غرب نیز با روی‌کردهای خاصی به شناخت دین می‌پردازند؛ گاهی با صبغه فلسفی، گاهی با صبغه عرفانی و گاهی با صبغه جامعه‌شناختی و... به مطالعه و شناخت دین اقدام می‌کنند. از این‌رو، شاخه‌های مختلفی در دین پژوهی پدید آمده است که رشته فلسفه دین نیز از آن‌هاست.

فلسفه دین، به یک معنا، دنباله تمایل فطری انسان به تفکر جدی پیرامون موضوعات بسیار مهم دینی است که به تفکر فلسفی درباره دین می‌انجامد.

درباره تعریف فلسفه دین، دیدگاه‌های مختلفی وجود دارد؛ برخی می‌گویند: فلسفه دین، چون فلسفه مضاف است و همان‌گونه که فلسفه علم، فلسفه تاریخ، فلسفه حقوق و امثال آن از نوعی ابهام رنج می‌برند و این ابهام ناشی از تلقی‌های گوناگون از ماهیت فلسفه و نیز ماهیت رشته مورد مطالعه- یعنی علم، تاریخ،

حقوق و دین است^۱ - تعریف فلسفه دین نیز مشکل است؛ اما در عین حال می‌توان گفت: فلسفه دین کوششی برای تحلیل و بررسی اعتقادی اعتقادات دینی است^۲.

برخی نیز می‌گویند: زمانی فلسفه دین کلاً به معنای تفکر فلسفی پیرامون دین، یعنی دفاع فلسفی از اعتقادات دینی دانسته می‌شد ... غایت آن، اثبات وجود خدا از طریق براهین عقلی بود^۳. اینان همچنین می‌گویند: فلسفه دین، مفاهیم و نظام‌های اعتقادی دینی و نیز پدیدارهای اصلی تجربه دینی و مراسم عبادی، و اندیشه‌ای را که این نظام‌های عقیدتی بر آن مبتنی است، مورد مطالعه قرار می‌دهد^۴.

بعضی نیز معتقدند: اکنون، بیشتر فیلسوفان احساس می‌کنند که می‌توانند هر جنبه‌ای از دین، از جمله تعالیم یا اعمال ویژه ادیان را از لحاظ فلسفی بررسی کنند. بررسی فلسفی این تعالیم و اعمال نه فقط ارزش‌مند است، بلکه غالباً نیز مسائلی را پیش می‌آورد که برای حوزه‌های فلسفی دیگر سودمند است؛ چنان‌که تأمل درباره مفهوم «تطهیر» در مسیحیت برخی از مباحث معاصر پیرامون ماهیت آزادی اراده، پرتو افسانی می‌کند^۵. به دیگر سخن، فلسفه دین، موضوعات و مسائلی را مورد تأمل و دقت قرار می‌دهد که به اعتقادات دینی و ماهیت و صدق آن - نظیر خدا و جاودانگی انسان - و همچنین اعمال دینی و معنای آن می‌پردازد.

فلسفه دین با مطالعه خدا باوری، مسائل گوناگون درباره خدای سبحان را مطرح و بررسی می‌کند. نیز مسأله جاودانگی و ابدیت انسان و پایان ناپذیری او با مرگ و ادامه حیات او در جهان دیگر - که از تعالیم مشترک ادیان است - در این رشته تحقیق

۱. ر.ک: فلسفه دین، ص ۲۲.

۲. ر.ک: عقل و اعتقادات دینی، ص ۲۷.

۳. ر.ک: فلسفه دین، ص ۲۱.

۴. همان، ص ۲۲.

۵. ر.ک: جستارهایی در فلسفه دین، ص ۹.

و تفسیر می‌شود و نیز با توجه به این که رأی مؤمنان این است که امور خاصی برای زندگی دینی ضروری است و خداوند آن‌ها را وحی کرده و این وحی نیز در کتابی مقدس، نظیر قرآن مسلمانان و عهد عتیق و جدید مسیحیان ضبط شده است، چگونگی مفاهیم این متون مقدس و روش تفسیر آن‌ها مسائل فلسفی فراوانی را دامن زده است. بنابراین، قلمرو فلسفهٔ دین، بسیار گسترده است و موضوعات فراوان دینی، در آن مطالعه می‌شود.

کتاب حاضر، برخی مباحث حوزهٔ فلسفهٔ دین را در شش فصل بررسی کرده، پیش روی اهل مطالعه و تحقیق قرار می‌دهد؛ فصل اول آن به تعریف جامع دین می‌پردازد؛ زیرا از دین تعاریف متعدد و گوناگونی ارائه شده که برخاسته از تلقی‌های مختلف از دین است. فصل دوم، منشأ دین و معانی مختلف آن را بیان می‌کند. فصل سوم، مسألهٔ گوهر بودن برخی موضوعات دینی و صدف بودن بعضی دیگر و نیز درستی یا نادرستی این تفکیک را تحقیق می‌کند. فصل چهارم به بیان زبان دین و فرق آن با زبان علم و زبان عرف پرداخته، خصوصاً زبان قرآن و ویژگی‌های آن را مطرح می‌کند. فصل پنجم، موضوع هماهنگی و همبستگی همیشگی عقل و دین، و نسبت بین آن دو را بررسی و ارزیابی می‌کند و سرانجام، فصل ششم به بررسی موضوع پلورالیسم و کثرت گرایی دینی می‌پردازد.